

Rat protiv terorizma preskocio je OVK

By [James Bissett](#)

Global Research, March 05, 2009

[The National Post](#) 13 November 2001

Americki predsjednik Dzordz V. Bus je jasno stavio do znanja da ce rat protiv terorizma biti neprestan i nemilosrdan. Nece bitipostedjene cak ni zemlje koje pruzaju skloniste teroristima. Ove reci su dosle prekasno za Srbe, Cigane, Jevreje, Turke i druge ne-Albance koje je iz domova njihovih predaka na Kosovu isterala Oslobojilacka vojska Kosova. Prekasno je i za Makedoniju, koju su SAD, Evropska unija i NATO naterali da popusti zahtevima albanskih terorista u toj zemlji.

Ovaj dvostruki standard i nedostatak doslednosti u postupanju prema teroristima dovodi u pitanje politiku SAD i njenih NATO saveznika na Balkanu. To takodje podvlaci neophodnost da SAD i njeni saveznici rasciste svoju ulogu ako zele da zadrze kredibilnost u ratu protiv terorizma.

Bombardovanje Jugoslavije u prolece 1999. godine, navodno da se zaustavi etnicko ciscenje i spreci da Balkan ponovo postane bure baruta Evrope, ima los zavrsetak. Kosovo je postalo iskljucivo albanska pokrajina, sa izuzetkom par odlucnih Srba u oblasti Mitrovice koji zive okruzeni bodljikavom zicom a svakodneвно im prete ubistvima i ozledjivanjem njihovi albanski susedi. Balkan je od kraja bombardovanja u stalnim nemirima koje izazivaju teroristicke aktivnosti OVK.

NATO je dozvolio OVK, koja je prema odredbama UN Rezolucije 1244 trebalo da se razoruza nakon kraja bombardovanja, da zadrzi svoje oruzje. OVK je promenila ime u Kosovske zastitne snage i dobila je zadatak da odrzava mir i bezbednost na Kosovu. Koliko dobro ona obavlja taj zadatak rezimirano je u izvestaju od 25. februara 2001. Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, Kofi Ananu, koji optuzuje zastitne snage za stalne akte ubistava, mucenja i iznudjivanja.

Ova osuda ne treba da predstavlja iznenadjenje. Jos 1988. godine je americki Stejt Department naveo OVK kao teroristicku organizaciju koja finansira svoje operacije novcem od medjunarodne trgovine heroinom i sredstvima koje daju islamske zemlje i pojedinci, ukljucujuci tu i Osamu bin Ladena. Ovo nije sprecilo SAD da naoruza i obuce pripadnike OVK u Albaniji i u leto 1998. godine ih vrati na Kosovo da ubijaju srpske gradonacelnike, postavljaju zasede srpskim policajcima i zastrasuju neodlucne kosovske Albance. Cilj je bio da se destabilizuje Kosovo i svrgne srpski mocnik Slobodan Milosevic.

Bin Laden i radikalne muslimanske grupe su duboko umesani u aktivnosti na Balkanu jos od gradjanskih ratova u Bosni od 1992. do 1995. Uprkos UN embargu na oruzje, uz znanje i podrsku SAD, oruzje, municija i na hiljade mudzahedinskih boraca prokrijumcareno je u Bosnu da pomognu muslimanima. Mnogi su u Bosni i danas i priznati su kao ozbiljna pretnja za zapadne snage tamo. Kazu da je bosanska vlada dala bin Ladenu pasos kao priznanje za

njegov doprinos njihovom cilju. On i njegova al-Kaeda mreza su bili aktivni i na Kosovu, a pripadnici OVK su se obucavali u njegovim logorima u Avganistanu i Albaniji.

Ohrabrena saznanjem da može postići svoje političke ciljeve terorom, OVK je krenula u južnu Srbiju i započela, pred očima 40.000 NATO vojnika, kampanju terora protiv srpskog stanovništva. Tek kad je NATO dozvolio novoj demokratskoj vladi u Srbiji da vrati svoju vojsku u ovu oblast OVK je isterana i vraćena nazad preko granice na Kosovo.

Makedonija, sa svojom velikom albanskom manjinom, bila je sledeća meta OVK. U februaru su njene snage krenule na ovu malu i novu nezavisnu demokratiju. Usledio je poznati sablon ubistava, zaseda i zastrasivanja. Za razliku od Srbije, koja je još uvek imala mocnu i dobro opremljenu vojsku, Makedonija je imala malo čime da se odbrani od dobro opremljenih OVK boraca ocvrslih u borbama. Obecanje o pomoci, koje je dao bivši američki predsednik Bil Klinton zauzvrat za makedonsku saradnju tokom bombardovanja Jugoslavije, zaboravljeno je.

Ipak, kad su borbe počele, činilo se da će NATO i Evropska unija pomoći Makedoniji da se odupre terorističkoj pretnji. U martu je Lord Robertson, Generalni sekretar NATO-a, osudio terorističku kampanju OVK i opisao ih kao "ubilačke siledzije". On je podržao odbijanje makedonske vlade da pregovara sa teroristima. Očigledno, Lord Robertson nije znao da SAD ima druge ideje o tome koja strana treba da se podrži u Makedoniji.

Ovo je postalo jasno u maju, kad se američki diplomata Robert Fenvik, navodno šef OEBS-a u Makedoniji, tajno sastao u Prizrenu, na Kosovu, sa liderima albanskih političkih partija i predstavnicima OVK. Makedonski zvaničnici nisu bili pozvani. Bilo je jasno da SAD podržava cilj albanskih terorista. Ovo je potvrđeno mesec dana kasnije, kad je 400 OVK boraca opkoljeno u gradu Aracinovu, blizu glavnog grada Skopja. Dok su makedonske snage bezbednosti ulazile, zaustavila su ih naredjenja NATO-a. Stigli su američki vojni autobusi iz baze Bondstil da prebace sve tesko naoružane teroriste u bezbedniju zonu Makedonije. Nemacki reporteri su kasnije otkrili da je 17 američkih vojnih savetnika bilo u pratnji OVK terorista u Aracinovu.

U avgustu, plašeci se da bi makedonske snage uspele da poraze OVK, američki savetnik za bezbednost, Kondoliza Rajs, odletela je u Kijev i naredila ukrajinskoj vladi da prestane da šalje vojnu opremu Makedoniji. Posto je Ukrajina bila jedina zemlja koja je davala vojnu pomoc Makedoniji, Makedonci su shvatili da je daljnje suprotstavljanje OVK, EU i NATO uzaludno. Makedonija je primorana da prizna poraz i da se obaveže da će prihvatiti sve zahteve terorista. Kad je potpisan mirovni sporazum Lord Robertson je izjavio: "Ovaj dan označava ulaz Makedonije u matični tok moderne Evrope ... veoma ponosan dan za njihovu zemlju".

Džejms Biset je bivši kanadski ambasador u Jugoslaviji, Bugarskoj i Albaniji, 1990-1992.

Originalni tekst možete naći na [National Post](#)

Tekst na srpskom jeziku možete naći na [beograd.com](#)

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [James Bissett](#)

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca